

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของน้ญหา

โรงพยาบาลเป็นสถานพยาบาลที่ให้บริการสุขภาพครอบคลุมทั้งด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษา และการฟื้นฟูสภาพ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อต้องการให้ประชาชน มีสภาวะสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ โดยเฉพาะเมื่อประชาชน เจ็บป่วยจำเป็นต้องใช้บริการของโรงพยาบาลในการดูแลรักษา โรงพยาบาลจึงเป็นสถานบริการ สุขภาพที่จำเป็นแก่ประชาชนผู้รับบริการ (อุบลศรี หาญเจริญกิจ, 2543, หน้า 1) ซึ่งการให้บริการ สุขภาพแก่ผู้รับบริการนั้น โรงพยาบาลจะต้องให้บริการสุขภาพที่สอดคล้องตามความต้องการ ความคาดหวัง รวมทั้งความพึงพอใจของผู้รับบริการ บนพื้นฐานของการให้บริการที่คุณภาพตาม มาตรฐาน คำนึงถึงความเสมอภาคและเท่าเทียมกันของผู้รับบริการแต่ละบุคคล (พวงรัตน์ บุญญาธุรกษ์, 2540, หน้า 134)

จากการที่กระทรวงสาธารณสุข ได้มีนโยบายที่เน้นให้โรงพยาบาลของรัฐเป็นโรงพยาบาล ที่ให้บริการสุขภาพที่มีคุณภาพ เพื่อก้าวไปสู่การรับรองคุณภาพโรงพยาบาล (Hospital Accreditation, HA) ซึ่งจะเป็นกลไกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาที่มีผลลัพธ์ สามารถชี้นำทิศทางของการ พัฒนาได้ ผลกระทบจากการพัฒนาจะทำให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม มีคุณภาพดีขึ้น และ สอดคล้องตามความต้องการของผู้ป่วย กล่าวคือ มีการให้บริการที่ดูแลเอาใจใส่ผู้ป่วยมากขึ้น เคราะห์ ในสิทธิและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์เพิ่มมากขึ้น (อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล และจิรุตม์ ศรีรัตนบัลล์, 2543, หน้า 70) ดังนั้นโรงพยาบาลจึงต้องมีการพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีมาตรฐานและ ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ผู้รับบริการพึงพอใจและเลือกใช้บริการของโรงพยาบาลได้อย่าง ภาครุ่นใหม่ (อารีย์ ชีวเกณฑ์สุข, 2540, หน้า 251-261) ดังนั้นความพึงพอใจของผู้รับบริการจึงเป็น ตัวหนึ่งที่สามารถชี้วัดถึงคุณภาพและมาตรฐานของการให้บริการทางด้านสุขภาพ (ธวัช บุญยมณี และ คณะ, 2543, หน้า 27)

ความพึงพอใจของผู้ป่วย เป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นในทางที่ดีของผู้ป่วย เนื่องจากการ บริการของโรงพยาบาลนรรด្ឋความความต้องการหรือความคาดหวังของผู้ป่วย และสามารถช่วยลด ความตึงเครียดทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของผู้ป่วยลงได้ (วรรณวดี พูลพอกสิน, 2544, หน้า 43)

เมื่อผู้ป่วยพอใจในบริการที่ได้รับ จะส่งผลให้ผู้ป่วยมีความเชื่อมั่นครั้งท่า และกลับมาใช้บริการในครั้งต่อไป (อํามาก ดีศีปาน, 2539, หน้า 32) นอกจากนี้ยังส่งผลให้ชื่อเสียงและภาพพจน์ของโรงพยาบาลดีขึ้น ทำให้จำนวนผู้มารับบริการเพิ่มมากขึ้น และในการพิจารณาคุณภาพ โรงพยาบาลนั้น ไม่เกิดการฟ้องร้อง การร้องเรียน และการดำเนินคดีเยิน แสดงให้เห็นถึงคุณภาพ การบริการที่ดี (อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล และชานี จิตตรีประเสริฐ, 2541, หน้า 14-16)

กิจกรรมการให้บริการรักษาพยาบาล เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการให้บริการสุขภาพของ โรงพยาบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยใน เนื่องจากเป็นการให้บริการแก่ผู้ป่วยที่เจ็บป่วยมาก และจำเป็นต้องเข้านอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับ การดูแลรักษาอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ผู้ป่วยที่มีอาการหรือลักษณะของความเจ็บป่วยที่วิกฤต เกี่ยบพลัน และเรื้อรัง ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ระยะเวลาในการรักษาพยาบาล จึงอาจ ทำให้ผู้ป่วยเกิดความตึงเครียดและความวิตกกังวลได้ ดังนั้นการให้บริการรักษาพยาบาลผู้ป่วยใน จะต้องเป็นการให้บริการที่มีคุณภาพ และทำให้ผู้ป่วยมีความรู้สึกสบายคลายกับการได้พักรักษา อยู่ในบ้าน เกิดความคุ้นเคยและความอนุญาต ซึ่งอาจจะช่วยลดความตึงเครียดและความวิตกกังวล ของผู้ป่วยลงได้ ตลอดจนทำให้ผู้ป่วยเกิดความพึงพอใจต่อการบริการที่ได้รับ (กุลยา ตันติพลาชีวะ, 2525, หน้า 47)

โรงพยาบาลตราชด เป็นโรงพยาบาลประจำจังหวัด ซึ่งให้บริการด้านสุขภาพแก่ผู้ป่วย ทั้งผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน โดยให้บริการในเขตอำเภอเมืองและรับการส่งต่อผู้ป่วยมาจากโรงพยาบาล ชุมชนใกล้เคียง พ布ว่า ในปีงบประมาณ 2544 มีจำนวนผู้ป่วยที่รับไว้รักษาในโรงพยาบาลทั้งหมด จำนวน 16,921 ราย ในจำนวนนี้เป็นผู้ป่วยที่รับไว้ในหอผู้ป่วยอาชุรกรรมจำนวนมากที่สุด คือ 7,548 ราย และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นในปีต่อ ๆ ไป สำหรับในด้านการบริหารจัดการของโรงพยาบาลนั้น ผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารโรงพยาบาล ได้ตระหนักรถึงพัฒนาศักยภาพและความรับผิดชอบของ โรงพยาบาลในการให้บริการสุขภาพแบบองค์รวมแก่ประชาชนผู้มารับบริการ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “โรงพยาบาลตราชด มุ่งมั่นผ่านการรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ในปี 2546” อีกทั้งมีคำขวัญของ โรงพยาบาลว่า “โรงพยาบาลมาตรฐาน บริการประทับใจ” และได้กำหนดแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพบริการเพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศในการให้บริการด้านสุขภาพ (โรงพยาบาลตราชด, 2545, หน้า 1, 5) ซึ่งสิ่งสำคัญอันหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพบริการ คือเสียงสะท้อนจาก ผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ (Patient Voice) ดังนั้นการสำรวจความพึงพอใจของผู้ป่วยจึงเป็นเครื่องมือ ที่สำคัญในการประเมินคุณภาพบริการของโรงพยาบาล รวมทั้งสามารถใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพของระบบการให้บริการของโรงพยาบาล และสามารถใช้คิดตามผลของการ ปรับปรุงการให้บริการในอนาคต (วิโรจน์ ตั้งเจริญเสถียร และคณะ, 2539, หน้า 158-167)

โรงพยาบาลตราช ได้มีการประเมินความคิดเห็นต่อการบริการของผู้ป่วยใน ทุก 3 เดือน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ที่ให้ผู้ป่วยหรือญาติเป็นผู้ตอบด้วยตนเอง และเจ้าหน้าที่ ในหอผู้ป่วยเป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถาม ซึ่งวิธีคังกล่าวอาจมีข้อจำกัด ทั้งนี้ เพราะว่าข้อมูลที่ได้รับอาจไม่ตรงกับความเป็นจริง เนื่องจากผู้ป่วยบางรายอาจเกรงใจเจ้าหน้าที่ หรืออาจเข้าใจ ข้อคำถามแตกต่างไปจากที่ผู้สร้างแบบสอบถามเข้าใจ และยังพบว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามสามารถใช้ได้เฉพาะในกรณีที่ผู้ป่วยสามารถอ่านออกเสียงได้เท่านั้น (ชลอร์ แಡงเปี้ยม, 2542, หน้า 1) ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการใน หอผู้ป่วยอายุรกรรม และเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรมของผู้ป่วย ที่มีปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านการรับบริการที่แตกต่างกัน โดยจะทำการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการ สัมภาษณ์ผู้ป่วยทุกรายด้วยตนเอง ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะลดข้อจำกัดเรื่องความสามารถในการอ่าน ออกเสียงได้ของผู้ต้องบูรณาการ และวิธีการใช้แบบสัมภาษณ์ยังมีความยืดหยุ่นได้มากกว่าวิธีการใช้ แบบสอบถาม เพราะว่าในกรณีผู้ป่วยไม่เข้าใจหรือสงสัยเกี่ยวกับข้อคำถาม ก็สามารถที่จะซักถาม ผู้สัมภาษณ์ได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถให้คำตอบได้ตรงกับความเป็นจริง ประกอบกับ ผู้ศึกษาไม่ได้ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลตราช จึงอาจช่วยให้ผู้ป่วยสามารถให้คำตอบได้ตรงกับ ความรู้สึกที่แท้จริงมากขึ้น ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปใช้พิจารณาประกอบกับ ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการบริการของผู้ป่วยในที่ได้จากการประเมินของโรงพยาบาลตราช และเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับในการปรับปรุงและพัฒนาระบบบริการในหอผู้ป่วย อายุรกรรม ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วย เพื่อทำให้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการบริการ เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลตราช
- เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรมของผู้ป่วยที่มี ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการรับบริการที่แตกต่างกัน

สมมติฐานของการศึกษา

- ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ป่วยที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการ บริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรมแตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านการรับบริการของผู้ป่วยที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรมแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อการบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลลาดตรด และเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรมของผู้ป่วยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านการรับบริการที่แตกต่างกัน ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ป่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมที่สิ้นสุดการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วย และเดินทางกลับบ้าน (discharge) ในช่วงวันที่ 18 เมษายน 2545 – 17 พฤษภาคม 2545

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

ความพึงพอใจของผู้ป่วย หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นในทางที่ดีของผู้ป่วยที่เกิดจากประสบการณ์ที่เข้าไปใช้บริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลลาดตรด ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการ หรือบรรลุในสิ่งที่คาดหวัง โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ความพึงพอใจต่อผู้ให้บริการ ความพึงพอใจต่อสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจต่อสวัสดิการและความสะดวกที่ได้รับ

ความพึงพอใจต่อผู้ให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นในทางที่ดีของผู้ป่วยที่มีต่อผู้ให้บริการ ในเรื่องความสามารถในการให้บริการ ความสนใจและเอาใจใส่ การอธิบาย หรือให้คำแนะนำ การให้บริการที่สะดวกรวดเร็วเมื่อผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือ รวมทั้งในเรื่องบุคลิกภาพของผู้ให้บริการ

ความพึงพอใจต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นในทางที่ดีของผู้ป่วยที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ในเรื่องความสะอาดของสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องพัก ห้องน้ำ ระเบียงทางเดิน เป็นต้น อากาศ แสง เสียง กลิ่น และแมลง

ความพึงพอใจต่อสวัสดิการและความสะดวกที่ได้รับ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นในทางที่ดีของผู้ป่วยที่มีต่อสวัสดิการและความสะดวกที่ได้รับ ในเรื่องความสะอาด ความเพียงพอ และความเหมาะสมของอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า เครื่องนอน ถังขยะ เป็นต้น อาหารและน้ำดื่ม เก้าอี้ที่นั่งพักผ่อน ความปลดปล่อย และกิจกรรมเบื้องต้นของโรงพยาบาล

ผู้ให้บริการ หมายถึง แพทย์พยาบาล และผู้ช่วยเหลือคนไข้ ที่ให้บริการแก่ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลลาดตรด ในช่วงวันที่ 18 เมษายน 2545 – 17 พฤษภาคม 2545

ผู้ป่วย หมายถึง ผู้รับบริการในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลตราช ที่สิ้นสุดการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วย และเดินทางกลับบ้าน (discharge) ในช่วงวันที่ 18 เมษายน 2545 – 17 พฤษภาคม 2545

การบริการในหอผู้ป่วย หมายถึง การดูแลรักษาพยาบาล สวัสดิการและความสะดวกที่ผู้ป่วยได้รับ โดยเริ่มตั้งแต่เข้าพักรักษาตัวในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลตราช จนแพทย์สั่งให้จำหน่ายออกจากโรงพยาบาลและผู้ป่วยเดินทางกลับบ้าน (discharge) ทั้งนี้การบริการในหอผู้ป่วย ยังรวมถึงสิ่งแวดล้อมในหอผู้ป่วยด้วย

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ป่วย หมายถึง คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ป่วย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาร์พหัสก รายได้ของครอบครัวต่อเดือน สิทธิสวัสดิการรักษาพยาบาล การวินิจฉัยโรคหลัก และการมีโรคร่วม

ปัจจัยด้านการรับบริการ หมายถึง คุณลักษณะของการมารับบริการ ประกอบด้วย จำนวนวันนอนในโรงพยาบาล การเคยเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลอื่นในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา จำนวนครั้งของการเคยเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลอื่น การเคยเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลตราชในช่วงระยะเวลา 6 เดือนที่ผ่านมา และจำนวนครั้งของการเคยเข้าพักรักษาในโรงพยาบาลตราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

ผลการศึกษาในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาระบบบริการของหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลตราช ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการหรือความคาดหวังของผู้ป่วย เพื่อส่งผลให้ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการบริการเพิ่มมากขึ้น